

Louis Comperus

Zaljubljeni osel.

Roman. (56)

Začela je stokati, naposled je padla v naročje deviških svečenic Izise, si raztrgala pajčolan in se lovila za lase. Ostro so presekalili zrak njeni vzkliki:

»Charmides! Moj osel! Charis hoče samo osla, in nikogar drugega kot osla!»

XIX.

Prevzel me je divji obup. Kako je to mogoče? Ali bo Charis še nadalje ljubila osla, ne pa mladeniča, čigar duša je kratko pred tem bivala v začaranem živalskem telesu? Ze sem hotel skleniti roke in zarotiti Charis, da naj ljubi mene, samo mene, ki sem ostal to, kar sem bil, samo da so mi bogovi vrnilo pravo človeško podobo. Tedaj pa je posegel vmes višji duhovnik in me je modro zadržal z eno samo kretnjo. Vzel je iz posode drugi lotosov cvet ter ga poudil Charisi, rekoč:

»Charis! Ti, ki toli zvesto ljubiš zaročena, v katerem nisi nikoli hotela videti osla, temveč junaka, ki se je vrnil iz boja, sprejmi iz mojih rok ta zdravilni in sveti cvet ter ga pojedij, da se ti zopet vrne pamet!»

Charis se je sprva obotavljala, potem pa je vendarle vzela cvet, ga jela ogledovati in, ker ji je očitno ugajal, ga je naposled poljubila in dejala:

»Čemu naj snem tako krasen cvet, sveti oče? Glej ga, kako blešči, ko da biva v njem duh svetlobe. Glej to srebr-

no perje, kako se širi drugo tik drugega. Mari naj res snedem prelepi cvet?»

Višji duhovnik ni rekel ne bev ne mev, samo nasmehnil se je tako blago in modro, kot se lahko smehljajo le stari, ki so rešili že mnogo ugank med nebom in zemljo. Device so vzela v roke cim-bale in so s palicami udarjale ob nje. Z ritmičnimi kretnjami so se začele obračati okoli Charise, ki je še vedno držala v rokah lotosov cvet. Z navinimi, dasi obupnimi pogledi je dekle spremljalo pojoče device. Videti je bilo, da srebrna glasba prebujala v njeni nedolžni duši nova občutja in jo sladkostrastno silila, da stori dejanje, ki se mu njena volja zoperstavlja. Še vedno se je ozirala naokoli in se smehljala — kako dražesten otroški smehljaj! — pri tem pa je dvigala cvet vedno bližje k ustam; natec ga je prislonila na usta; čez malo časa ga je jela uživati.

Meni se je cvet takoj raztopil na jeziku, ki je bil tačas še oslovski. Zdelo se mi je, da se tudi nji tali v ustih. Dolgo steblice ji je padlo iz rok. Ko da bi se bila predramila iz globokega sna, ki je trajal mesece in tedne, se je začela ozirati okoli sebe; bržčas ni mogla razumeti, kje se nahaja. Tedaj pa se je lotila omedlevica in je bleda ko senca padla nezavestna v naročje svečenic. Njen padec je bil tako blag in lahen, da se je zdelo, ko da bi ji smrt razstopila telo in nežno dušo. Kriknil sem od strahu, za menoj je kriknil tudi Davus, došim so prašiči še glasneje zakrneli in se obupno vrteli na vseh štirih, ko da da bili tudi oni v strahu za devico.

E 2462/23-56.

Dražbeni oklic.

Dne 5. novembra 1924 ob 10. uri se bode vršila pri podpisnem sodišču v sobi št. 27 dražba naslednjih nepremičnin:

1. VI. št. 437 d. o. Grajska vrata (Maribor) hiša št. 44 v Mariboru, Aleksandrova cesta z dvoriščem, poslopjem in lesenim poslopjem v cenilni vrednosti Din 903.405,75. — Najmanjši ponudek znaša Din 451.702,88.

2. VI. št. 31 d. o. Krčevina tvorniško oziroma stanovanjsko poslopje v Krčevini št. 162 in št. 161, zidano gospodarsko poslopje, vrt, vinograd, pašnik v cenilni vrednosti Din 510.586,55, najmanjši ponudek znaša Din 340.391,04.

Pod najmanjšim ponudkom se ne prodaja. Vse drugo je razvidno iz dražbenega oklica na sodni deski.

Okrajno sodišče v Mariboru, odd. IV.,
2364 dne 11. septembra 1924.

Sladkor

la Osečki

kočke Din. 14⁵⁰
kristal „ 13[—]

v podružnici 2361

JULIO MEINL

Gosposka ulica 7.

Pristopajte
k Jugoslovenski
Matici.

Učenec

dobro šolsko naobražen se takoj sprejme
v manufakturno trgovino Gosposka ul. 17. 2353

Sladki vinski mošt

se toči v gostini NARODNI DOM

V soboto večer pojedina jetrnih klobas

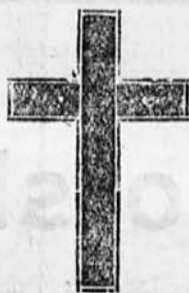
Vsak večer sestanki, družbe, petje,
slučajnosti: Blažev žegen i. t. d. Za 2355
točno in solidno postrežbo jamči

gostilničar OSET

Dežne plahte za vozove in koga
nje iz nepremočljivega platna
v vsaki veličini pri Ivan Kra-
vos, Aleksandrova cesta 13.
2297 10-2

Plišast divan in 4 fotelji 1400,
otomana 450, usnjati stoli 120,
kuhinjska kredenca 180, mize
omare za obleko in perilo, ve-
liko zrealo na prodaj. Rotov-
ški trg 8, I. nadstr., levo. 2362

Podpirajte so-
kolski tisk!

Umrl nam je nenadoma na Dunaju naš do-
bri oče oziroma soprog

Dr. Franjo Rosina

odvetnik

Truplo pokojnikovo se prepelje v domovino
ter se bode dan in ura pogrebnih obredov pra-
vočasno objavila.

Vse, ki so ga poznali in radi imeli, prosimo,
da mu ohranijo blag spomin.

V Mariboru, dne 15. oktobra 1924.

Marija Rosina
soproga

Vana, Igor, Tanja Rosina
otroci in ostali sorodniki 2365

Dijaški dom v Mariboru

naznanja, da mu je umrl ustano-
vitelj in predsednik

Dr. Franjo Rosina

odvetnik itd.

velik prijatelj in podpornik di-
jaštva. 2367

Društvo za stavbo porodnišnice v Mariboru

naznanja tužno vest, da je njega soustanovitelj, podpredsednik in
dobrotnik, gospod

Dr. Franjo Rosina

odvetnik

preminul.

Večen mu spomin!

2363

Ravnateljstvo Posojilnice v Mariboru

naznanja tužno vest, da je nje dolgoletni predsednik gospod

Dr. FRANJO ROSINA

odvetnik v Mariboru itd.

umrl dne 15. oktobra 1924 na Dunaju.

Bodi blagemu pokojniku, ki si je pridobil za zavod nevemljive zasluge, časten in hvaležen spomin!

V Mariboru, dne 16. oktobra 1924.

RAVNATELJSTVO.

2860

Mestna občina mariborska

javlja tužno vest, da je njen zaslužni občinski in mestni svetnik, gospod

Dr. Fran Rosina

odvetnik, predsednik Posojilnice v Mariboru itd. itd.

dne 15. oktobra 1924 na Dunaju preminul.

Pogreb se vrši v ponedeljek, dne 20. oktobra 1924 ob 16. uri izpred Narodnega Doma v Mariboru na mestno pokopališče v Pobrežju.

Maribor, dne 17. oktobra 1924.

Časten mu spomin!

29